

HET RITME VAN DE RUST

SLOW TRAVEL IN BRETAGNE

BIJ BRETAGNE DENK JE AL SNEL AAN RUIGE KUSTEN, ZILTE ZEE EN OESTERS. MAAR ER IS NOG VEEL MEER DAN DAT. WAT DACHT JE VAN HEERLIJK LOOM VAREN OP JE EIGEN BOOT OP HET KANAAL DAT NANTES MET BREST VERBINDT? REISJOURNALISTEN **NATHALIE VAN KOOT** EN **DAVID SCHERPENHUIZEN** ONTDEKTE DAT JE DIT SCHIEREILAND VANAF HET WATER OP EEN TOTAAL ANDERE MANIER BELEEFT.

‘Recht achteruit,’ roep ik tegen David die als een malle aan het stuur draait. ‘Dat probeer ik,’ roept hij met een rood aangelopen hoofd terwijl de boot van links naar rechts zwabbert. In het haventje van La Gacilly, onze eerste overnachtingsplek, staan mensen geamuseerd naar ons te kijken en goedbedoelde aanwijzingen te roepen. Als je hier wilt aanleggen zonder brokken te maken, moet je flink manoeuvreren langs de andere boten. Maar het is net zoals op de camping: iedereen helpt elkaar als het nodig is.

Voor het eerst in ons leven hebben David en ik een jacht gehuurd. Op het kanaal Nantes-Brest in hartje Bretagne mag je zelfs varen zonder vaarbewijs. Eerder die dag werden wij dan ook de trotse ‘eigenaar’ van een Estivale Duo, een boot van bijna negen meter lang met keuken, slaaphut, douche, woonkamer en een achterterras. Na een bliksemintraining van verhuurder Nicols mogen we alleen op pad. Spannend!

Tunnel overhangende bomen

Even later tuffen we met een snelheid van maximaal tien kilometer per uur door het kanaal. ‘Dit is echt *slow travel*, Nathalie,’ zegt ‘kapitein’ David tevreden terwijl het prachtige landschap aan ons voorbij trekt. Het zonnetje schijnt en een paar witte wolken weerspiegelen in het water. Ik ga een koel drankje voor ons inschenken. Wat een luxe om alles gewoon bij de hand te hebben terwijl je zorgeloos onderweg bent. Onze boot heet La Gacilly en dat is toepasselijk omdat dit ook onze eerste bestemming is. Die avond kook ik voor het eerst aan boord. Een hele belevenis en het smaakt ons prima.

De volgende ochtend, terwijl de laatste slierten mist verdampen, vertrekken we als eerste om ‘de file’ te vermijden. We drinken rustig een kop koffie en David bestuurt de boot alsof hij nooit iets anders heeft gedaan. Alleen achteruit varen doen we maar niet meer. De zon schittert door de bladeren van de bomen langs de waterkant. Tijdens het varen verandert de omgeving continu. De ene keer zijn het lieflijke velden en dan weer vaar je bijna in een tunnel van overhangende bomen.

Afgelegen sluiswachtershuisje

Een sluis ‘nemen’ is een spannende onderneming. Rustig en beheerst – niets voor David dus – de nauwe doorgang in varen, steeds je snelheid doseren, op tijd gas terugnemen en de trossen vastmaken, zodat je niet tegen de sluisdeuren knalt.

We zitten in de sluis bij Foveno. Vlakbij staat een beroemde kaasfabriek, waar onder meer camembert Foveno wordt gemaakt. Terwijl het water in de sluis zakt, kletsen we even met de stoere sluiswachter Dominique Brogard. Hij

Malestroit

vertelt dat sluiswachter zijn een geliefd studentenbaantje is. Hij is een van de weinige beroeps en woont in een schattig sluiswachtershuisje, met zijn vrouw en dochtertje. ‘We wonen hier heerlijk vrij en afgelegen, maar we zijn nooit eenzaam,’ zegt hij met een brede glimlach op zijn gebronsde gezicht. ‘In het laagseizoen komen er gemiddeld tien boten langs, in het hoogseizoen twintig op een dag. Ik wil hier nooit meer weg.’ De omgeving is prachtig en je hoeft echt niet gestudeerd te hebben om te snappen waarom hij voor zo’n zorgeloos leventje heeft gekozen.

‘Verplichte’ siësta

Na de sluis neem ik voor de eerste keer het stuur over. Ondanks het lage tempo vind ik het best spannend, maar het gaat prima. Even later kijk ik op de klok: 11.43 uur. We gaan de volgende sluis niet vóór de lunch halen. De *éclusiers* gaan natuurlijk – lekker op zijn Frans – lang lunchen en sluiten dan de sluis. Ze zijn onverbiddeijk. Je moet je zelfs een kwartier voor de lunchpauze melden, want anders kun je het schudden. Daarom besluiten we om aan te meren in Saint-Martin-sur-Oust, een piepklein gehucht.

Het is zo gezellig dat we tijdens de lunch een fles wijn meester maken. Meteen doorvaren is niet verstandig en dus houden we eerst een siësta. Dat is het mooie van deze manier van reizen: je hebt helemaal de vrijheid om precies te doen waar je zin in hebt, in

DE OMGEVING IS PRACHTIG; JE SNAPT WAAROM DE SLUISWACHTER VOOR ZO’N ZORGELOOS LEVENTJE HEEFT GEKOZEN

je eigen tempo, mits je op tijd de sluisen passeert en ’s avonds een geschikte aanmeerplek vindt.

‘Petite cité de caractère’

Terwijl we even gestrekt gaan, begint het te regenen; het is tenslotte Bretagne. Dikke druppels plonzen in het water als volrijpe pruimen die uit bomen vallen. Na ons dutje schijnt de zon weer en varen we door naar onze volgende overnachtingsplek: het charmante middeleeuwse dorpje Malestroit.

Ik zit weer achter het stuur want ik heb de smaak te pakken. De fietsers die langs het kanaal rijden zwaaaien enthousiast en roepen opgewekt *bonjour* als we langsvaren. Dat geldt ook voor de boten die passeren. Soms doen die er nog een schepje bovenop door te claxonneren. Ook ik laat me niet onbetuigd.

Malestroit is met zijn smalle stegen en prachtige vakwerkhuisen een juweel. Niet voor niets heet het een ‘petite cité de caractère’. Op een terrasje bij het 11e-eeuwse kerkje gewijd aan Saint Gilles drinken we een lokaal gebrouwen biertje.

SLOW TRAVEL

PRAKTISCHE INFO

Ook een boot huren zonder vaarbewijs? Nicols heeft in 12 Franse regio's verhuurcentra: bootverhuur-nicols.nl/riviercruise/frankrijk.

Op 25 locaties in Frankrijk kun je bij Black Sheep een comfortabele camper huren: blacksheep-van.com

Logeren bij Le 14 St-Michel in Josselin? Zie: le14stmichel.com

'Onze' Estivale Duo

Sluiswachter Dominique Brogard

Canal Nantes-Brest

ZO'N LOKAAL FESTIJN MET COCHON GRILLÉ VOOR IEDEREEN UIT DE BUURT MOGEN WE NATUURLIJK NIET MISSEN

Vanavond is het feest in het dorpje. Elk jaar hebben ze een avond met *cochon grillé* voor iedereen uit de buurt. Hoewel ik het koken aan boord heel leuk vind, mogen we zo'n lokaal festijn natuurlijk niet missen. We worden onthaald alsof we echte Bretonners zijn. Iedereen zit aan lange tafels te smullen en er wordt cider, calvados, lokaal bier en wijn gedronken. Bij ieder glas roepen ze als toost *yec' hed mat*. 'Dit is het echte Frankrijk,' zegt David enthousiast. 'Shht,' zeg ik, 'dit is Bretagne en dat is heel wat anders.'

Huppelend hert

De volgende ochtend hangt er weer een sfeervolle mist over het water. Zwaluwen vliegen laag over terwijl we op het achterdek het landschap langzaam zien ontwaken onder het genot van een kop koffie. Wat een rust! Als we net onderweg zijn, zie ik ineens tot mijn vreugde een hert over het jaagpad rennen. Zijn rood-oranje kleur steekt fel af tegen de groene bladeren van de bomen. En dan verdwijnt zijn witte huppelstaart in het struikgewas.

Onze eindbestemming is Josselin. Heen en terug is dit traject ruim honderd kilometer en passeer je dertig sluizen. Wij hebben met Nicols afgesproken dat we de boot in Josselin achterlaten en onze reis door Bretagne met een camper voortzetten.

De aanmeerplek in het middeleeuwse stadje is heel bijzonder. Een imposant kasteel van de beroemde adellijke familie Rohan torent uit boven het kanaal. Dat is nog eens een aankomst. We willen er meteen naar toe. Voor de weelderige renaissancegevels ligt een Franse tuin

die in de 20e eeuw is aangelegd. In de schaduw van eeuwenoude bomen staan buxus en er is ook een schitterende rozentuin. Op een steenworp is het historische centrum van Josselin met mooi onderhouden vakwerkhuisen in pasteltinten en een gotische kathedraal. Genoeg te zien dus!

's Avonds eten we in een gezellige brasserie voordat we naar onze accommodatie gaan. Chambre d'hôtes Le 14 St-Michel is een statig pand midden in het centrum. Het wordt gerund door de charmante Patrice le Goff, die geboren is in dit huis uit de 19e eeuw. Na een paar nachten in een toch wel krappe kajuit is het heerlijk om in een fijn bed te slapen.

De volgende dag halen we onze camper op en vertrekken we richting de Golf van Morbihan en Belle Île. Op naar ruige kusten, zilte zee en oesters! Een heerlijk vooruitzicht, maar we zullen onze boot wel missen. ■

Le 14 St-Michel in Josselin

Malestroit